

پیشنهادهای آقای «پ» و خانم «واو»

10 دی 1402

آقای پ از آن آدم‌های منفی‌نگری است که همیشه نیمه خالی لیوان را می‌بیند. به راحتی می‌تواند مرگ یک پرستو را به فاجعه‌ای تبدیل کند که خبر از پایان دنیا می‌دهد. بارها در صحبت‌هایش مرگ سینما و تئاتر، تمام شدن نویسندگان خوب دنیا، ختم شادی، به آخر رسیدن کمک انسان‌ها به هم‌نوع و نزدیکی به پایان دنیا را اعلام کرده است؛ آن‌هم به سخت‌ترین و دردناک‌ترین شکل ممکنش! طوری فجایع را پر رنگ می‌کند که بعضی از رفقا معتقدند باورهایش به درد فیلم‌های آخرالزمانی می‌خورد؛ آن‌هم از نوعی که انتهای فیلم هیچ بنی بشری روی کره زمین باقی نمی‌ماند.

آقای پ در کنار این نگاهش یک خصوصیت دیگر هم دارد. حذف صورت مساله! هر وقت نتواند پاسخ سوالی را بدهد یا مشکلی را حل کند به راحتی آن را پاک می‌کند. نمونه‌اش مربوط به بحث دوره‌می‌هایی بود که برگزار می‌کرد. از مدتی پیش مساله گرانی بیش از حد را مطرح کرد و به این نتیجه رسید که میهمانی دادن و میهمانی رفتن و هر نوع دوره‌می باید از لیست برنامه‌ها خارج شود. به خاطر همین مدت‌ها است که او را ندیده‌ایم.

برخلاف او خانم واو زن مهربانی است که در فاجعه هم خیر و مصلحتی می‌بیند. با اطرافیانش طوری برخورد می‌کند که همه از مهرش بهره ببرند (یکی از دوستان مشترک‌مان معتقد است اگر پای خانم واو به ورزشگاه مسابقات فوتبال باز شود اول از همه با کل تماشاگران خوش و بش گرمی می‌کند و بعد هم اگر تیمی گل بزند دست به دعا می‌شود تا تیم مقابل گل مساوی را بزند تا هوادارانش سرخورده نشوند!) وقتی خانم واو از تصمیم آقای پ مطلع شد سریع برای او دلسوزی کرد (را که معتقد است آدم‌ها در تنهایی زجر زیادی‌تری می‌کشند) بعد پیشنهاد دور همی دانگی را مطرح کرد.

راستش را بخواهید پیشنهادش به دلم نشست. دیدم درست می‌گوید و می‌تواند بار را از دوش یکی بردارد و گرانی باعث نشود تا آدم‌ها دور هم خط بکشند. چه ایرادی دارد پول میهمانی و دوره‌می بین حاضرین سرشکن شود؟ البته خانم واو علاوه بر تقسیم هزینه‌ها به یک اصل دیگر هم اعتقاد دارد. می‌گوید میهمانی‌ها با آجیل چند میلیونی و میوه‌های گران قیمت و... دلپذیر نمی‌شود. مهم آدم‌های داخل میهمانی هستند که اگر مهربان باشند و به دیگران فکر کنند شادی از وجودشان بیرون می‌زند. راستش را بخواهید چند روزی است به آقای پ و خانم واو فکر می‌کنم. نمی‌دانم شما طرف کدام‌شان هستید اما من با آنکه عاشق رفتار خانم واو هستم به این اعتقاد دارم هر دو نفرشان برای توازن دنیا لازمند. البته ترجیح می‌دهم نگاهمان به مسیری باشد که خانم واو نشان می‌دهد. منظورم جاده مهربانی است.

*حسن لطفی؛ فعال اجتماعی